

den Ordning, som foresloges af en Del af dette Flertal for nogle faa Aar siden, var det ikke umuligt, at man ogsaa kunde faa det øvrige Folketing til at stille sig velvillig der over for. Naar man skal have en Grundlovsændring, forekommer det mig ogsaa, at Djebliffet ikke kan være heldigere end, naar et almindeligt Folketingsvalg nærmer sig. Det er en Inderbending, man ofte hører, naar der er Tale om Grundlovsændringer: Lad os vente, til der alligevel skal foregaa Valg. — Jeg har stillet nogle Ændringsforslag, som ikke foreligge til Forhandling nu, og jeg skal derfor foreløbig indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger, idet det naturligtvis følger af sig selv, som jeg begyndte med at sige, at i Henhold til min personlige Stilling for omtrent 14 Aar siden stemmer jeg for det stillede Forslag til en Dagsorden.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Det vil dog næppe være heldigt, om følgende ærede Talere vilde dvæle saa meget ved specielle Forhold som den sidste ærede Taler. Jeg vil anmode følgende ærede Talere om noget mere at holde sig til selve den foreliggende Sag, nemlig det stillede Forslag til en Dagsorden.

Falkensjerne: Den Dagsorden, som Mindretallet af det nedsatte Udvalg har foreslaaet, kan jeg egentlig ikke sige, at jeg nærer nogen overvældende stor Sympati for, og naar jeg alligevel agter at stemme for den, føler jeg derfor Trang til at motivere min Afstemning med nogle Bemærkninger. Dagsordenen gaar jo ud paa et Enten-eller: Enten at skride til en Forandring af Grundlovens § 32 eller gaa til en Opfyldelse af den, eller rettere sagt: at opfordre Regeringen til at indbringe Forslag i en af disse Retninger. Jeg vilde under noget andre Forhold med større Glæde have kunnet stemme for denne Dagsorden, end jeg gør det for Djebliffet, idet jeg nemlig, som jeg allerede tillod mig at udtale ved denne Sags 1ste Behandling, frygter for, at dette Djebliff — jeg mener denne Samling lige før et Valg, der oven i Robet skal afholdes i April Maaned, saa vi i dette Ting jo i en vis Forstand arbejde, ligesom vi gjorde i Provisoriernes Tid, med Kniven paa Struben, vidende, at vi nødvendigvis maa afbryde vore Forhandlinger henimod den 1ste April — ikke er overmaade vel stiftet til at indlede Forhandlingen om en Grundlovsforandring. Som jeg allerede udtalte ved denne Sags 1ste Behandling, vilde jeg i og for sig ikke finde det underligt, om man samtidig med denne Sag kom ind paa Forhandling

om en Grundlovsforandring; men jeg finder, at vi ikke bør opgive den Ret, som Folketinget ifølge Grundlovens § 32 har til at være det Ting, der vokser med Befolkningen. Jeg vil nemlig sige, at der ligger jo deri noget mere, end at Tinget har denne Ret at vokse med Befolkningen; der ligger deri tillige, at Folketinget er det Ting, som i særlig Forstand er Repræsentation for Udviklingen i Folket, for de stiftende Forhold i Folket, idet det efter Grundloven er ordnet saaledes, at naar en Egn af Landet tiltager i Folkemængde, har denne Egns Befolkning ogsaa Ret til at faa en skyldigere Repræsentation i Folketinget end før. Naar Udviklingen gaar i den Retning, som den er gaet i den sidste Menneskealder, at Bybefolkningen tiltager i højere Grad end Landbefolkningen, saa har dette Ting efter Grundloven Ret til at faa sit Fysiognomi forandret i Overensstemmelse dermed for atter at blive det skyldige og tydelige Udtryk for Folkets Ønsker, Folkets Vilje, som Grundloven har til sagt og tiltænkt dette Ting, at det skulde være. Der ligger derfor, som sagt, for mig en meget stor Vægt paa Grundlovens § 32, en Vægt, som forekommer det mig, ikke er kommen tilstrækkelig frem under de Forhandlinger, som ere blevne førte om denne Sag. Jeg vil derfor sige, at jeg, idet jeg stemmer for den foreliggende Dagsorden, ikke ønsker min Afstemning opfattet paa en saadan Maade, som om jeg dermed vilde tilkendegive, at jeg i nogen som helst Henseende har opgivet den Opfattelse, som jeg har fremjat af Grundlovens § 32 og af den Betydning, som denne Paragraf har for dette Ting. Det er jo i saa Henseende ikke uden Betydning, at denne Opfattelse ogsaa har fundet stærk Tilslutning i det andet Ting. Jeg sigter her ved særlig til Udtalelser, som ere fremkomne fra den nuværende ærede Formand i det andet Ting under denne Sags tidligere Behandlinger; den højtærede Formand for det andet Ting har nemlig ogsaa den Gang netop lagt en særlig Vægt paa denne Ret, som er givet Folketinget. Jeg tillod mig derfor at udtale ved denne Sags 1ste Behandling, at hvis man vilde ind paa at løse denne Sag ved en Grundlovsforandring, burde det kun ske samtidig med, at man i det hele taget fik et Dpgør mellem de to Ting. Jeg kan med min bedste Vilje ikke betragte det Forlig, der blev sluttet sidste April, som et saadant endeligt Dpgør, og jeg kan i saa Henseende glæde mig ved at finde Tilslutning hos det ærede Medlem for Bræsts Amts 6te Valgkreds, som dog nok i særlig Forstand kan betragtes som den, der er Mester for Aprilforliget, idet det ærede Medlem jo gen-